

7. Віденська конвенція про право міжнародних договорів від 23 травня 1969 р. URL: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_118](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_118) (дата звернення: 05.11.2019).

8. База даних «Єдиний державний реєстр судових рішень». URL: [http:// www.reyestr. court.gov.ua/Review/344410](http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/344410) (дата звернення: 08.11.2019).

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу Національного університету «Одеська юридична академія», доцент *Гуртієва Людмила Миколаївна*

Підгайна Н.Я.

студентка 2 курсу магістратури факультету міжнародно-правових відносин

Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗАПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ АДВОКАТУРИ У НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Необхідність реформувати інститут адвокатури зумовлено прагненням України вступити до Європейського союзу і зміцнити свій зв'язок з демократичними принципами і культурними цінностями Об'єднаної Європи, які зокрема стосуються також професійної діяльності правозахисників.

Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатура України – недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом [1].

Ще від початку незалежності України до інституту адвокатури була прикута особлива увага, так як неодноразово поступали скарги на організацію роботи органів адвокатського самоврядування, дотримання незалежності адвокатів у здійсненні професійної діяльності та втручання правоохоронних органів у роботу, що порушувало адвокатську таємницю. Це все показує про відсутність чітко прописаних норм законодавства у реалізації права громадян на отримання правової допомоги у суді, державних органах тощо.

Ще у 1995 році Україна зобов'язалася перед Радою Європи на законодавчому рівні визначити статус правозахисної професії та заснувати професійну асоціацію адвокатів. У 1999 році Парламентська Асамблея Ради Європи виразила свою думку із приводу не дотримання обіцянки із боку України та зазначила про відсутність чіткого розподілу не тільки між гілками

влади, але й неприйняття закону про правову політику у сфері захисту прав людини.

У 2005 році Парламентська Асамблея Ради Європи зазначила, що Україна досягла прогресу в подальшому реформуванні правової системи та закликала органи влади продовжити цю роботу, а також зміцнити співробітництво з Радою Європи задля забезпечення повної відповідності українського законодавства та практики правозастосування принципам і стандартам Європейської конвенції з прав людини, зокрема і у сфері захисту статусу адвоката [2, с.164].

Аналізуючи надані рекомендації Україні з боку ПАРЄ, ми бачимо, що європейське співтовариство здійснює контроль над дотриманням основних прав і свобод людини, а також над функціонуванням правових інститутів в державі.

Хоча від початку незалежності нашої держави було зроблено чималі кроки на шляху до становлення повноцінної адвокатури, все ж таки реформу не можна вважати закінченою.

Так як Україна вже довгий час здійснює політику організації та взаємодії із Європейським союзом, за для здійснення гарантій адвокатської діяльності відповідно до європейських стандартів було прийнято Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки. Основними напрямками реформування адвокатури мали стати:

- підвищення кваліфікації адвокатів;
- підвищення професійних вимог щодо реалізації адвокатської діяльності, а також морально-етичних вимог для осіб, які планують стати адвокатом, здійснення дисциплінарного контролю та визначення підстав щодо дисциплінарної відповідальності;
- детальне визначення процедури складення кваліфікаційного іспиту, визначення поняття помічника адвоката;
- визначення видів правової допомоги, яка може надаватися лише адвокатом;
- визначення можливостей доступу громадян до безоплатної правової допомоги, а також підвищення стандартів якості надання цієї допомоги, визначення можливості надання безоплатної правової допомоги у цивільних та адміністративних справах.

На нашу думку, задля забезпечення гарантій адвокатської діяльності та відсутності стороннього впливу на адвоката перш за все необхідно дотримуватися норм Міжнародної асоціації адвокатів, які були прийняті у 1990 році. Ще одними важливими міжнародно-правовими стандартами є положення ООН про роль адвокатів 1999 року. Саме вони вказують на те, що уряди мають забезпечити вільне здійснення своєї професійної діяльності із захисту прав людини, можливість без перешкод консультуватися із свої

клієнтом, обмінюватися та ознайомлюватися з інформацією, документами і матеріалами справи, конфіденційно спілкуватися з клієнтом, забезпечити захист адвокатської таємниці. Окрім того, на нашу думку важливо для адвоката мати кримінальний і цивільний імунітет для сумлінного виконання своїх обов'язків у будь-якому юридичному органі.

Про те, що адвокатура України потребує не лише реформування, а й запровадження європейських стандартів не викликає сумніву. Адже імплементація основних положень таких, як верховенство права, законність, недержавний самоврядний характер адвокатури, самостійність, демократизм, добровільність та конфіденційність, уникнення конфлікту інтересів, повна відсутність будь-якої дискримінації права на зайняття адвокатською діяльністю, особиста порядність адвоката і стандарти професійної адвокатської етики можуть забезпечити незалежність від втручання держави у приватні інтереси особи та прозорість судового розгляду із дотриманням прав людини [3, с. 348].

Коли ми говоримо про адвокатуру, варто розуміти, що цей інститут має пряме відношення до забезпечення захисту основних прав і свобод громадян. Тому для побудови правової держави, однією із обов'язкових умов є створення абсолютно незалежної платформи для реалізації адвокатами своєї професійної і найвищої місії із захисту та відновлення прав людини та громадянина.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
2. Назаров І.В. Адвокатура України на шляху запровадження міжнародних стандартів. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2017. №47. С.163-165
3. Антонюк С. Міжнародно-правові стандарти професійної діяльності адвоката у цивільному судочинстві України. Підприємництво, господарство і право. 2019. №6. С. 347-353

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент ***Кубаєнко Андрій Володимирович***